

“มวยไทย” ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว: กรณีศึกษา นายกนก กุลวงค์
ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม
“Muay Thai” Martial Arts: A Case Study of Local Wiseman,
Mr.Kanok Kullawong in Nakhon Pathom Province.

ณรงค์วารุช บุญมา

สาขาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
nb@webmail.npru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ประวัติของนายกนก กุลวงค์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม และ 2) วิเคราะห์องค์ความรู้ของนายกนก กุลวงค์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เลือกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง คือ นายกนก กุลวงค์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม ด้านศิลปะป้องกันตัว แม่ไม้มวยไทย ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า 1) นายกนก กุลวงค์ เป็นปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม ด้านศิลปะป้องกันตัวแม่ไม้มวยไทย มีประวัติที่น่าสนใจตั้งแต่การเริ่มต้นของชีวิต ซึ่งมีบิดาเป็นคนไทยมารดาเป็นคนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 9 คน นายกนก เป็นบุตรคนที่ 6 เริ่มชกมวยไทยตั้งแต่อายุ 6 ขวบ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่อมาได้ย้ายมาชกที่ประเทศไทยจนได้เป็นแชมป์ทั้งมวยไทยและสากล รุ่น 122 ปอนด์ และ 2) นายกนก กุลวงค์ เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญด้านศิลปะป้องกันตัวทั้งไทยและสากล มีองค์ความรู้พร้อมเทคนิควิธีด้านศิลปะการป้องกันตัวรอบด้าน โดยเฉพาะแม่ไม้มวยไทย 30 ท่า

คำสำคัญ: มวยไทย ศิลปะป้องกันตัว ปราชญ์ท้องถิ่น จังหวัดนครปฐม

Abstract

The purpose of this research was to study the following: 1. The history of local wiseman, Mr.Kanok Kullawong in Nakhon Pathom Province. 2. The knowledge of local wiseman, Mr. Kanok Kullawong in Nakhon Pathom Province. This research is qualitative research. The sample group in the research was selected by a specific way, namely Mr. Kanok Kullawong, he is a local wiseman in Nakhon Pathom Province. He specializes in the martial arts, Muay Thai. The results of the study was found that. 1. Mr. Kanok Kullawong specializes in martial arts, Muay Thai. He is a local wiseman in Nakhon Pathom Province. There is an interesting history since the beginning of his life. Whose father is a Thai and mother is a Lao. There are 9 brothers and sisters in his family, he is 9th child. He starts boxing at the age of 6 in The Lao People's Democratic Republic of Lao PDR. Later he have moved to Thailand and got both Thai boxing and world championships in 122 pounds. 2. Mr. Kanok Kulwong is a specialist in Thai and international martial arts. He have knowledge and techniques around the art of defense, especially 30 Muay Thai.

Keywords: Muay Thai, martial arts, local wiseman, Nakhon Pathom Province

บทนำ

ประวัติศาสตร์อันยาวนานของมวยไทยเริ่มมีและใช้กันในการสงครามในสมัยก่อน ซึ่งแตกต่างจากมวยไทยในปัจจุบันที่ใช้เป็นการกีฬา โดยมีการใช้หมัดขึ้นเพื่อป้องกันการอันตรายที่เกิดขึ้น มวยไทยยังคงได้ชื่อว่า ศาสตร์การโจมตีทั้งแปด ซึ่งรวม สองมือ สองเท้า สองศอก และสองเข่า (บางตำราอาจเป็น นวอาวุธ ซึ่งรวมการใช้ศีรษะโจมตี หรือ ทศอาวุธ ซึ่งรวมการใช้ บั้นท้ายกระแทกโจมตี) มวยไทยสืบทอดมาจากมวยโบราณ ซึ่งแบ่งออกเป็นแต่ละสายตามท้องถิ่นนั้น ๆ โดยมีสายสำคัญหลัก เช่น มวยท่าเสา (ภาคเหนือ) มวยโคราช (ภาคอีสาน) มวยไชยา (ภาคใต้) มวยลพบุรีและมวยพระนคร (ภาคกลาง) มีคำกล่าวไว้ว่า "หมัดหนักโคราช ฉลาดลพบุรี ท่าดีไชยา ไวกว่าท่าเสา" (รังสฤษดิ์ บุญหล่อ, 2541)

สมัยโบราณจะมี สำนักเรียน (สำนักเรียนมวย แตกต่างจาก ค่ายมวย คือ สำนักเรียนจะมีเจ้าสำนัก หรือ ครูมวย ซึ่งมีฝีมือและชื่อเสียงเป็นที่เคารพรู้จัก มีความประสงค์ที่จะถ่ายทอดวิชาไม่ให้สูญหาย โดยมุ่งเน้นถ่ายทอดให้เฉพาะศิษย์ที่มีความเหมาะสม ส่วน ค่ายมวย เป็นที่รวมของผู้ที่ชื่นชอบในการชกมวย มีจุดประสงค์ที่จะแลกเปลี่ยนวิชาความรู้เพื่อนำไปใช้ในการแข่งขัน-ประลอง) โดยแยกเป็น สำนักหลวง และ สำนักราษฎร์ บ้างก็ฝึกเรียนร่วมกับเพลงดาบ กระบี่ กระบอง พลอง ทวน ง้าวและมิตหรือการต่อสู้อื่น ๆ เพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันตัวและใช้ในการสงคราม มีทั้งพระมหากษัตริย์และขุนนางแม่ทัพนายกองและชาวบ้านทั่วไป (ส่วนใหญ่เป็นชาย) และจะมีการแข่งขันต่อสู้-ประลองกันในงานวัด และงานเทศกาลโดยมีค่ายมวยและสำนักมวยต่างๆ ส่งนักมวยและครูมวยเข้าแข่งขันชิงรางวัล-เดิมพัน โดยยึดความเสมอภาค บางครั้งจึงมีตำนานพระมหากษัตริย์หรือขุนนางที่เชี่ยวชาญการต่อสู้ปลอมตนเข้าร่วมแข่งขันเพื่อทดสอบฝีมือที่เป็นที่ปรากฏได้แก่ พระเจ้าเสือ (ขุนหลวงสรศักดิ์) พระเจ้าตากสินมหาราช พระยาพิชัยดาบหัก ครูดอก แขวงเมืองวิเศษไชยชาญ จนเมื่อไทยเสียกรุงแก่พม่า ปรากฏชื่อนายขนมต้ม ครูมวยชาวอยุธยา ซึ่งถูกกวาดต้อนเป็นเชลยศึกได้ชกมวยกับชาวพม่า ชนะหลายครั้งเป็นที่ปรากฏถึงความเก่งกาจเยี่ยมหายของวิชามวยไทย (สมศักดิ์ ศรีอนันต์, 2541)

สมัยอยุธยาตอนปลายได้มีการจัดตั้งกรมทนายเลือกและกรมตำรวจหลวงขึ้นมีหน้าที่ในการให้การคุ้มครองกษัตริย์และราชวงศ์ ได้มีการฝึกหัดวิชาการต่อสู้ทั้งมวยไทยและมวยปล้ำตามแบบอย่างแขกเปอร์เซีย (อิหร่าน) จึงมีครูมวยไทยและนักมวยที่มีฝีมือเข้ารับราชการจำนวนมากและได้แสดงฝีมือในการต่อสู้ในราชสำนักและหน้าพระที่นั่งในงานเทศกาลต่างๆสืบต่อกันมาเป็นประจำ และเป็นที่น่าสังเกตว่า กองทัพอูฐชาติของพระเจ้าตาก ล้วนประกอบด้วยนักมวยและครูมวยที่มีชื่อเสียงในยุคนั้นจำนวนมาก ถึงกับได้มีการจัดตั้งเป็นหน่วยรบพิเศษ 3 กอง คือ กองทนายเลือก กองพระอาจารย์ และกองแก้วจินดา ซึ่งได้ปฏิบัติภารกิจที่สำคัญที่ทำให้คนไทยสิ้นความหวาดกลัวต่อทัพพม่า ในการรบที่บ้านนางแก้ว ราชบุรี จนอาจเรียกได้ว่า มวยไทยภูษชาติ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540)

กีฬามวยไทยได้รับความนิยมมากในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง 2522) ยุคที่นับว่าเฟื่องฟูที่สุดคือ รัชกาลที่ 5 พระองค์ได้ศึกษาฝึกฝนการชกมวยไทยและโปรดให้จัดการแข่งขันชกมวยหน้าพระที่นั่งโดยคัดเลือกนักมวยฝีมือดีจากภาคต่างๆ มาประลองแข่งขัน และพระราชทานแต่งตั้งให้มีบรรดาศักดิ์ ทั้งยังโปรดให้กรมศึกษาธิการ บรรจุการสอนมวยไทยเป็นวิชาบังคับ ในโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา (มงคล คำเมือง, 2532) มีการชกมวยถวายหน้าพระที่นั่งเป็นประจำจนถึงสมัย รัชกาลที่ 6 ที่วังสวนกุหลาบ คำว่า มวยไทย มีมาใช้ในยุคหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายชาตินิยม ในยุคที่มี น.ต.หลวงศุภ ชลาศัย ร.น. เป็นอธิบดีกรมพลศึกษา มีการออกพระราชบัญญัติมวยไทย ซึ่งแต่เดิมมวยไทยจะมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไปตามท้องถิ่น เช่น มวยโคราช มวยไชยา และรวมถึงการก่อสร้างเวทีมวยมาตรฐาน จวบจนปัจจุบัน คือ เวทีมวยลุมพินี และเวทีมวยราชดำเนิน (วิกิพีเดีย, 2560)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติของนายกนก กุลวงศ์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ความรู้ของนายกนก กุลวงศ์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มีขั้นตอนการวิจัย คือ

- 1) การศึกษาภาคเอกสาร ผู้วิจัยเน้นใช้การศึกษาเอกสาร (document data) ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- 2) การศึกษาภาคสนาม ผู้วิจัยเน้นใช้การวิจัยจากข้อมูลเรื่องเล่า (narrative research) วิธีการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (participant observation) การเก็บข้อมูลจากเรื่องเล่า (story telling) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (key informant) คือ ปราชญ์ท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) คือ นายกนก กุลวงศ์ หลังจากนั้น จึงนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์เรื่องเล่า (narrative analysis) เพื่อนำเสนอข้อมูล ความคิดเห็น ความจริงของผู้เล่าเรื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจชีวิตและตัวตนของพวกเขาเหล่านั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลา 3 เดือน ระหว่างเดือนเมษายน จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัย สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ประวัติของนายกนก กุลวงศ์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม

ก้องนภา แพร่แท้กซ์ หรือก้องนภา สิงห์ ท.ช. (ท่าช้าง) ชื่อจริงว่า นายกนก กุลวงศ์ เพื่อนสนิทใกล้ชิดมักจะมีเรียกชื่อเล่นว่า "โหนก หรือ นก" เกิดเมื่อปีพุทธศักราช 2509 ปัจจุบัน (พ.ศ.2560) อายุ 51 ปี สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดเพลง จังหวัดราชบุรี บิดาชื่อ นายอุสา กุลวงศ์ มารดาชื่อ นางดวงปี กุลวงศ์ บิดาเป็นคนไทยมีอาชีพขับสามล้อปั่น ส่วนมารดาเป็นคนลาวเวียงจันทน์ มารดาให้กำเนิดเด็กชายโหนกที่จังหวัดเชียงราย มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 9 คน เด็กชายโหนกเป็นคนที่ 9 โดยเป็นชาย 6 คน หญิง 4 คน

หลังจากนั้นบิดามารดาได้ใช้ชีวิตอยู่เชียงรายประมาณ 4-5 ปี ก็ได้ย้ายไปอยู่ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และตอนนั้นเองเด็กชายโหนกก็ได้เริ่มหัดมวยซึ่งตอนนั้นมีอายุประมาณ 6 ขวบ กับค่ายมวยชื่อดังที่ประเทศลาวนั้น ซึ่งค่ายมวยดังกล่าวนี้เป็นค่ายมวยเก่าแก่ตั้งมานานมากกว่า 60-70 ปีแล้ว ชื่อที่ใช้ในการต่อมวยคือ "ก้องพลาขวัญใจศรีโคตร" ซึ่งเป็นชื่อที่บิดาเป็นคนตั้งให้ ยุคนั้นประเทศลาวยังอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศฝรั่งเศส เป็นการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย ต่อมาได้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง บิดากับมารดาก็ย้ายครอบครัวข้ามลำแม่น้ำโขงมาปักหลักอยู่ฝั่งไทยอีกครั้ง โดยครั้งนี้ได้ย้ายมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่มาอยู่เมืองไทยพอได้รู้จักกับ "พิภพ ภูภิญโธ" นับได้ว่าเป็นเพื่อนสนิทกันเลยทีเดียว ซึ่งเป็นอดีตดาวร้ายหัวล้านภาพยนตร์ไทย เหมือน ยูล บรินเนอร์ พระเอกฮอลลีวูดสมัยนั้น ซึ่งคุณลุงพิภพก็ได้พามาฝากเข้าไปอยู่ในค่ายมวยของ "ซ้อย มะลิทอง" ย่านท่าช้าง ริมฝั่งเจ้าพระยา ซึ่งต่อมาเป็นที่เร็นเนอร์คนดังค่าย "แพร่แท้กซ์" ในยุคนั้น และได้ชื่อในการชกมวยที่ประเทศไทยว่า "ก้องนภา สิงห์ ท.ช." (ท.ช. คือ ท่าช้าง) ก้องนภาเป็นมวยดาวรุ่งหมัดหนัก ประกอบกับมีลีลาเชิงชกหาตัวจับยาก ต่อมาก็ได้หันมาชกมวยสากล ซึ่งชกอยู่ได้ไม่นานก็ได้เป็นแชมป์มวยสากลเวทีมาตรฐานเมืองไทย ตั้งแต่อายุน้อยๆ เพียง 19 ปี เท่านั้น ซึ่งตอนชกเพื่อไต่เต้าขึ้นไปชิงแชมป์นั้น ชกเพียง 9 ครั้งเท่านั้นเอง และเป็นการชกชนะรวดทั้ง 9 ครั้ง จึงทำให้ค่าตัวพุ่งขึ้นสูงสุด 8-9 พันบาท ยุคนั้นถือว่าค่าตัวแพงเอากการเหมือนกัน ถ้าจะเทียบกับปัจจุบันก็เป็นนักมวยค่าตัวเรือนแสน หาตัวจับยาก ค่าเงินสมัยนั้นแพงมาก น้ำอัดลมเพียงขวดละ 3 บาท เท่านั้น

นายโหนกได้เล่าต่อให้ฟังว่า ตอนนั้นจำได้ว่าในช่วงที่ต้องชกเพื่อไต่เต้าไปชิงแชมป์นั้นได้ปราบมวยดีระดับแนวหน้าในยุคนั้นหลายคนเหมือนกัน เช่น เดชวารินทร์ ฮอลลีสู้ด เผาเครื่อง 8 ยก พงษ์พันธ์ ศ.พญาไท "ไอ้หมัดประสาทหวี" จนในที่สุดก็คว้าแชมป์มวยสากลอาชีพ เวทีลุมพินี รุ่น 122 ปอนด์ ด้วยการชนะคะแนน ยิ่งใหญ่ เพชรวิหาร ครองแชมป์อยู่ได้ไม่นานก็โดยปลด ด้วยเหตุว่าไปชิงแชมป์ "ที่ว่าง" พากเวทีราชดำเนิน และการขึ้นชิงแชมป์ในครั้งนั้น ตรงกับวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้แพ้แบบหมดทางสู้ให้กับ ประยูรศักดิ์ เมืองสุรินทร์ ในยก 4 เหตุที่แพ้ นายโหนกได้เล่าต่อไปว่าวันนั้นไม่สบาย

ร่างกายไม่พร้อม แต่เมื่อได้กำหนดต่อในวันนั้นแล้ว ไม่สามารถเลื่อนได้ เพราะได้ประกาศลงสื่อไปหมดแล้ว การชกในครั้งนั้น ได้ถูกกรรมการยุติการชก ก້องนาก็ประกาศลาสังเวียนผืนผ้าใบและได้กลับไปอยู่ฝั่งลาวบ้านเกิดของแผ่นดินแม่ที่จากมา ตั้งแต่เล็กอีกครั้ง

หลังจากที่ได้ย้ายไปอยู่ สปป.ลาว ชีวิตก็ยังลงตัวเท่าที่ควร จับต้นชนปลายยังไม่ถูก และด้วยความรักในหมัดมวยอยู่ ก້องนาก็ได้ตัดสินใจเดินเข้าสู่เวทีผืนผ้าใบอีกครั้ง โดยการไปคัดตัวชกมวยสมัครเล่นทีมชาติ สปป.ลาว เพื่อไปแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11 ด้วยประสบการณ์ในการชกอยู่ที่ประเทศไทย กระดูกมวย ชั้นเชิง ไม่มีใครสู้ก້องนาก็ได้ สุดท้ายก็ได้ติดทีมชาติ สปป.ลาว ตอนนั้นได้ถูกส่งไปฝึกเชิงมวยเพิ่มเติมที่ประเทศสหภาพโซเวียต หรือรัสเซียปัจจุบันเป็นเวลา 1 เดือน ก่อนที่จะเป็นตัวแทนเดินทางไปแข่งขัน เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11 ปี ค.ศ. 1990 ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่าง 22 กันยายน - 7 ตุลาคม พ.ศ. 2533 แม้ว่าในครั้งนั้นจะไม่ได้เหรียญอะไรเลย แต่ก็ได้สร้างชื่อเสียงให้กับ สปป.ลาว ได้เป็นอย่างดี เพราะมีคนสนใจมากกว่าปีที่ผ่านมา มาถึงตรงนี้ ก້องนาก็ประกาศแขวนนวมอย่างเป็นทางการอีกครั้งมาจนถึงบัดนี้

2. ผลการศึกษาวิเคราะห์องค์ความรู้ของนายกนก กุลวงศ์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม

นายกนก กุลวงศ์ มีความเชี่ยวชาญด้านศิลปะการป้องกันตัว ทั้งมวยไทยและมวยสากล โดยเฉพาะแม่ไม้มวยไทย ซึ่งเป็นศิลปะของไทย มีความเชี่ยวชาญแม่ไม้มวยไทย 30 ท่า ดังนี้

1. สลับฟันปลา

เป็นไม้มวยไทยใช้ป้องกัน และหลบหลีกอาวุธของคู่ต่อสู้ ในภาพ ฝ่ายขวาใช้หมัดซ้ายทิ่มเข้าหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำเบี่ยงตัวมาทางขวาด้วยการก้าวเท้าซ้ายถอยหลัง หรือสับเท้าขวาไปข้างหน้า แล้วใช้ฝ่ามือขวาผลักแขนของฝ่ายดำออกไปทางซ้าย ถ้าฝ่ายขวาใช้หมัดขวาการป้องกันและตอบโต้ก็ทำทำนองเดียวกัน แต่เป็นลักษณะตรงกันข้าม คือ เบี่ยงตัวมาทางซ้าย แล้วใช้ฝ่ามือซ้ายผลักแขนของฝ่ายดำออกไปทางขวา การยกย้ายถ่ายเทดังกล่าวของทั้งสองท่า มีอาการเคลื่อนไหวของร่างกายและแขนในลักษณะสลับฟันปลา เป็นการป้องกัน ก่อนที่จะหาโอกาสตอบโต้ในจังหวะที่เหมาะสมต่อไป

2. ปักขาแหวกรั้ง

เป็นไม้มวยไทยใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้เข้าปล้ำและกอดรัด ในภาพ ฝ่ายขวาเคลื่อนตัวเข้าหาฝ่ายดำและใช้แขนทั้งสองจะเข้ากอดรัด ฝ่ายดำยกแขนทั้งสองสอดเข้ากลาง ระหว่างแขนของฝ่ายขวา ใช้แขนท่อนล่างทั้งสองแขนกันไว้ ไม่ให้ฝ่ายดำโอบแขนเข้ามาได้ เป็นการป้องกัน พร้อมกันนั้นก็ใช้เข่า จะเป็นเข่าใดก็ได้ตามจังหวะการเคลื่อนไหวขณะนั้น ยัดหรือแทงเข่าเข้าไปที่ลำตัวของคู่ต่อสู้ เป็นการตอบโต้

3. ขวาชัดดอก

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันหมัดคู่ต่อสู้และตอบโต้ด้วยศอก ในภาพ ฝ่ายขวาชัดขาที่เข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำก้มตัวหลบทางขวา พร้อมกันนั้นก็ใช้ฝ่ามือขวากันแขนขวาของฝ่ายขาวออกไปทางซ้าย เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็สับเท้าซ้ายไปข้างหน้า พร้อมกับใช้ศอกซ้าย เหวี่ยงหรือกระทิงเข้าที่กลางลำตัวของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

4. อีเหนาแทงกริช

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันหมัดคู่ต่อสู้ และตอบโต้ด้วยเข่า ในภาพฝ่ายขวาชัดขาที่เข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้ฝ่ามือขวากันแขนขวาของฝ่ายขาวออกไปทางซ้าย เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้เข่าซ้าย แทงเข้าที่กลางลำตัวของฝ่ายขาวเป็นการตอบโต้

5. ยกเขาพระสุเมรุ

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง และตอบโต้ด้วยการจับทุ่ม ในภาพ ฝ่ายขวาชัดขาเหวี่ยงแข้งสูงเข้าบริเวณลำคอด้านซ้ายของฝ่ายดำ ฝ่ายดำหลบลำตัวต่ำ พร้อมทั้งสับเท้าซ้ายไปข้างหน้า แล้วใช้ฝ่ามือขวากันขาขาวฝ่ายขาวไว้ เป็นการป้องกัน ในขณะเดียวกันก็ใช้มือซ้ายโอบขาขาวฝ่ายขาวไว้ยกขึ้นใส่บ่า แล้วยกขาขาวฝ่ายขาวขึ้นสูงพร้อมกับดันไปข้างหน้า ทำให้ฝ่ายขาวเสียหลักล้มลงได้ เป็นการตอบโต้

6. ตาเถรคำพิก

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันหมัดคู่ต่อสู้ และตอบโต้ด้วยการกระทิงหมัดขึ้น ในภาพ ฝ่ายขวาชัดซ้ายที่เข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้ฝ่ามือขวากันแขนขวาฝ่ายขาวไปทางซ้าย เป็นการป้องกันตัว ในขณะเดียวกันก็ใช้หมัดซ้ายกระแทกเสยเข้าบริเวณปลายคางของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

7. มอญยันหลัก

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันคู่ต่อสู้จู่โจม ด้วยการยกเท้ายันไว้ ในภาพ ฝ่ายขวาชัดขาที่เข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้แขนซ้ายท่อนล่างยกขึ้นกันหมัดฝ่ายขาวให้เบนออกไปทางขวา เป็นการป้องกัน ในขณะเดียวกันก็ใช้เท้าซ้ายยันไปยังส่วนกลางของลำตัวฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

8. ปักลูกทอย

เป็นไม้มวยใช้ป้องกัน การเหวี่ยงแข้งของคู่ต่อสู้ ในภาพ ฝ่ายขวาชัดแข้งซ้ายที่ลำตัวด้านซ้ายของฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้ศอกทั้งคู่ปักลงบนขาซ้ายของฝ่ายขาว เป็นการป้องกัน และตอบโต้พร้อมกันไปในตัว

9. จระเข้พาดหาง

เป็นไม้มวยใช้ตอบโต้ปรักษ์ด้วยการเหวี่ยงแข้ง ในภาพ ฝ่ายดำหมุนตัวกลับหลังไปทางขวาด้วยขาซ้าย โนม้ตัวลงต่ำ แล้วใช้ขาขวาเหวี่ยงสูงเข้าใส่บริเวณก้นคอของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้ฝ่ายขาว ก่อนที่จะกระทิงต่อฝ่ายดำ

10. หักวงไอยรา

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันการเหวี่ยงแข้งของคู่ต่อสู้ด้วยการจับขาคัด ในภาพ ฝ่ายขวาชัดแข้งด้วยขาขาว ฝ่ายดำใช้แขนซ้ายกัน แล้วจับขาขาวฝ่ายขาวไว้ เป็นการป้องกัน ในขณะเดียวกันก็ใช้ท่อนแขนขวาส่วนล่าง กดลงไปบริเวณเข่าของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

11. บิดหางนาค

เป็นไม้มวยใช้ป้องกันการถีบของคู่ต่อสู้ และตอบโต้ด้วยการจับเท้าบิด ในภาพ ฝ่ายขวาชัดเท้าซ้ายถีบไปบริเวณกลางลำตัวของฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้มือทั้งสองจับเท้าของฝ่ายขาวไว้ เป็นการป้องกัน ในขณะเดียวกันก็ใช้มือทั้งสองบิดเท้าของฝ่ายขาวไปทางซ้าย เป็นการตอบโต้

12. วิรุพหกกลับ

เป็นไม้ม้วนใช้ตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้งในภาพ ฝ่ายขวากำลังเริ่มใช้เท้าซ้ายเหวี่ยงแข้งเข้าลำตัวฝ่ายดำ ฝ่ายดำหมุนตัวกลับหลังไปทางขวาเข้าประชิดตัวฝ่ายขาว เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้ศอกขวาเหวี่ยงกลับเข้าใส่หน้าฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

13. ดับขวาลา

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันหมัดพร้อมตอบโต้ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดขวาที่มไปตรงหน้าของฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้แขนซ้ายท่อนล่างขึ้นกัน และผลักหมัดของฝ่ายขาวออกไปทางซ้าย เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้หมัดขวาที่มตรงไปยังใบหน้าของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

14. ขุนยักษ์จับลิง

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันหมัดของคู่ต่อสู้ และตอบโต้ด้วยการกอดคอ ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดซ้ายที่มเข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้แขนขวาท่อนล่างกันไว้ เป็นการป้องกัน แล้วเข้าประชิดตัวเอาแขนซ้ายกอดคอคู่ต่อสู้ไว้ ข้างตัวด้านซ้าย เป็นการตอบโต้

15. ทักคอเอราวิณ

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เข้าจับคอกอดปล้ำ ในภาพ ฝ่ายขาวจะเข้ากอดคอด้วยแขนขวา ฝ่ายดำใช้ฝ่ามือขวาเสยที่ปลายคางฝ่ายดำ ในขณะที่เดียวกันก็ใช้มือซ้ายประกบด้านหลังคอ ใช้ทั้งสองมือช่วยกันผลักคอคู่ต่อสู้ให้ห่างไปด้านหลัง เป็นการป้องกัน และตอบโต้พร้อมกัน

16. มณโฑนั่งแท่น

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ด้วยการนั่งและสับศอก ในภาพ ฝ่ายขาวยกเท้าขวาขึ้นแข้งเหวี่ยงไปที่ลำตัวฝ่ายดำ ฝ่ายดำกระโดดขึ้นนั่งบนหน้าขาขวาของฝ่ายขาว เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้ศอกซ้ายสับเข้าที่บริเวณศีรษะของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

17. หนุมานถวายเป็นแหวน

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดขวากระแทกเข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำให้แขนซ้ายท่อนล่างปิด เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็สับเท้าขวาเข้าประชิดตัวฝ่ายขาว แล้วใช้หมัดขวาเสยเข้าที่ปลายคางฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

18. มุดบาดาล

เป็นไม้ม้วนป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้ก้าวที่มหมัดหลัง ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดขวาที่มเข้าใส่ฝ่ายดำทางด้านหลัง ฝ่ายดำโน้มตัวลงต่ำไปทางด้านหลัง เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันใช้ขาขวาเหวี่ยงแข้งเข้าที่ลำตัวของฝ่ายขาวเป็นการตอบโต้

19. ไต่เขาพระสุเมรุ

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง ในภาพ ฝ่ายขาวยกขาขวาเพื่อใช้แข้งเหวี่ยงเข้าลำตัวฝ่ายดำ ฝ่ายดำกระโดดขึ้นเหยียบบนขาขวาท่อนบนฝ่ายขาวด้วยเท้าขวา และบนไหล่ซ้ายฝ่ายขาวด้วยเท้าซ้าย เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกัน ก็ใช้ศอกขวาปักลงไปบนศีรษะของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

20. เอราวิณเสยงา

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด ในภาพ ฝ่ายขาวกระแทกหมัดขวาเข้าตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำยกแขนซ้ายท่อนล่างขึ้นปิด เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็สับเท้าเข้าหาฝ่ายขาว แล้วใช้ศอกขวางัดเข้าที่ปลายคางของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

21. เทรกวาดลาน

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง ในภาพ ฝ่ายขาวใช้ขาขวาเหวี่ยงแข้งเข้าใส่ที่ลำตัวฝ่ายดำ ฝ่ายดำหันตัวไปทางขวาพร้อมเอนตัวลง เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้ขาซ้ายเหวี่ยงแข้งเข้าที่ขาพับซ้ายของฝ่ายดำ เป็นการตอบโต้

22. ฟานลูกบวบ

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกัน และตอบโต้เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด ในภาพ ฝ่ายขาวกระแทกหมัดขวาเข้าที่ตรงหน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำยกแขนซ้ายท่อนล่างขึ้นปิด เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้แขนขวาท่อนล่าง สับลงไปที่ยันคอกของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

23. สับหัวมัจฉา

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงหมัด ในภาพ ฝ่ายขาวเหวี่ยงหมัดขวาเข้าที่ลำตัวของฝ่ายดำ ฝ่ายดำให้แขนข้างซ้ายท่อนล่างกันเอาไว้ เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้แขนขวาท่อนล่าง สับเข้าบนศีรษะของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

24. พระเจ้านั่งแท่น

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันเมื่อคู่ต่อสู้เตะต่าระดับขา ในภาพ ฝ่ายขาวใช้ขาขวาเหวี่ยงแข้งเข้าใส่ขาซ้ายของฝ่ายดำ ฝ่ายดำหันตัวมาทางขวา แล้วใช้กันนั่งลงไปบนเท้าขวาของฝ่ายขาวในลักษณะนั่งยอง เป็นการป้องกัน เพื่อหาโอกาสตอบโต้ในจังหวะต่อไป

25. สุครีพถอนต้นรัง

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้เหวี่ยงแข้ง ในภาพ ฝ่ายขาวใช้ขาขวาเหวี่ยงแข้งเข้าใส่ลำตัวของฝ่ายดำ ฝ่ายดำยกแขนซ้ายขึ้นรับ เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้แขนขวาท่อนล่างกดลงไปบนขาขวาฝ่ายดำบริเวณเข่า พร้อมกับใช้นิ้วชี้กำลึงแขนทั้งสอง ยกขาขวาของฝ่ายขาวขึ้นสูง ทำให้ฝ่ายขาวเสียหลัก เป็นการตอบโต้

26. กวางเหลียวหลัง

เป็นไม้ม้วน ใช้ป้องกัน และตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดกระแทกเข้าใส่ใบหน้าของฝ่ายดำ ฝ่ายดำหันตัวไปทางขวาพร้อมกับเอนตัวหลบไปด้านหลัง เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้เท้าซ้าย ยันเข้าที่กลางลำตัวของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

27. บาทาลูปพักรตร์

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ เมื่อคู่ต่อสู้กระแทกหมัด ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดขวากระแทกเข้าใส่ใบหน้าของฝ่ายดำ ฝ่ายดำใช้แขนขวาท่อนล่างขึ้นปิดแขนขวาท่อนล่างของฝ่ายขาวไปทางซ้าย เป็นการป้องกัน ในขณะที่เดียวกันก็ใช้เท้าขวา ยันไปที่ใบหน้าของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

28. ขะแมค้ำเสา

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันและตอบโต้ด้วยการใช้สันมือยันคางคู่ต่อสู้ ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดขวากระแทกใส่หน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำก้มตัวหลบมาทางขวา เป็นการป้องกันตัว ในขณะที่เดียวกันก็ใช้สันมือซ้าย ยันคางคู่ต่อสู้ ให้น้ำหนายออกไป เป็นการตอบโต้

29. ทัดมาลา

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกัน และตอบโต้คู่ต่อสู้ด้วยการทิ่มคอก ในภาพ ฝ่ายขาวใช้หมัดขวากระแทกเข้าใส่หน้าฝ่ายดำ ฝ่ายดำหันตัวหลบมาทางขวา เป็นการป้องกันตัว ในขณะที่เดียวกันก็สับเท้าเข้าประชิดฝ่ายขาว พร้อมกับใช้คอกซ้ายทิ่มเข้าที่ซอกคอกของฝ่ายขาว เป็นการตอบโต้

30. พม่ารำชวาน

เป็นไม้ม้วนใช้ป้องกันหมัดคู่ต่อสู้ และตอบโต้ด้วยการกระโดดสับด้วยแขนท่อนล่าง

ปัจจุบัน ก้องนภา มีภริยาเป็นคนชาวนครปฐม ชื่อนางดารณี มีบุตรชายด้วยกัน 1 คน ซึ่งก็ได้เจริญรอยตามพ่อ เป็นนักมวยที่มีอนาคตไกลและต้องจับตามองต่อไป ยอดนักมวยในอดีตที่ชื่อว่าก้องนภา แฟร์แท็กซ์ผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความเสียสละผู้นี้ ผู้เป็นปราชญ์แห่งศิลปะป้องกันตัวโดยเฉพาะไม้ม้วนไทยที่ไม่เคยคิดราคาค่าจ้างจากศิษย์ผู้มาเรียนด้วยเลย

ได้เป็นครูมวยแห่งค่ายศิษย์โสภณ ณ ตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม ยอดครูมวยของเด็กๆ ผู้ไร้โอกาส คนที่รู้จักยอดนักมวยผู้นี้ดีมักจะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “ครูมวยคนจน” เพราะครูผู้นี้ไม่เคยเรียกค่าสอนแม้แต่เพียงบาทเดียว แต่ถ้าหากจะให้ครูจริงๆ ครูก็เพียงขอให้ช่วยเหลือครูในด้านเรื่องการบำรุงค่ายมวยเพื่อให้อยู่กับลูกๆ หลานๆ ของชาวโพรงมะเดื่อตลอดไป ชื่อครูโหนก หรือก้องนภา แพร์แท็กซี่ จึงได้กลายเป็นครูมวยคนจนในท้องถิ่นโพรงมะเดื่อไปเรียบร้อยแล้ว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. คว้าศึกษาข้อมูลพื้นฐานศิลปะป้องกันตัวในภูมิภาคอื่นๆ ในด้านอื่นๆ เช่น มวยโคราช มวยไชยา เป็นต้น
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป หากศึกษาในประเด็นนี้ ควรศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าทุนทางวัฒนธรรมไปสู่วัฒนธรรม 4.0 ให้มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายกนก กุลวงศ์ ปราชญ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม ผู้ผลิตที่ให้ข้อมูลด้านศิลปะป้องกันตัวแม่ไม้มวยไทย เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่สนับสนุนการศึกษาและการวิจัยท้องถิ่นในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- รังสฤษฎ์ บุญชลอ. (2541). **มวยไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ ฯ : สกายบุ๊ก.
- สมศักดิ์ ศิริอนันต์. (2541). **ศิลปะมวยไทยชั้นสูง**. กรุงเทพฯ ฯ : การศาสนา กรมศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). **ศิลปะมวยไทย**. กรุงเทพฯ ฯ : ศุภสภา.
- โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2522). **พัฒนาการกีฬามวยไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มงคล คำเมือง. (2532). **การศึกษาเกี่ยวกับกีฬามวยไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิกิพีเดีย. (2560). **มวยไทย**. ค้นเมื่อ 11 เมษายน 2560 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>